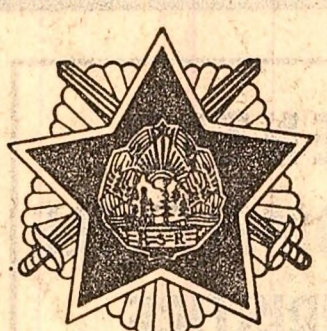

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7658

Simbătă 30 martie 1968

8 PAGINI - 30 BANI

IN PAG. A III-A
● Există un singur criteriu de alegere a președintelui cooperativei: Slujirea devotată a intereselor țăranilor ● Prin organizarea științifică — la o concepție creatoare în conducerea întreprinderii

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe Belaid Abdessalam, conducătorul delegației guvernamentale algeriene

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit vineri dimineața pe Belaid Abdessalam, ministrul industriei și energiei din Republica Algeriană Democrată și Populară, conducătorul delegației guvernamentale algeriene, care face o vizită în țara noastră.

NU SE SCHIMBĂ DOAR BIROURILE, CI CONCEPȚIA DESPRE MUNCĂ A ORGANELOR LOCALE

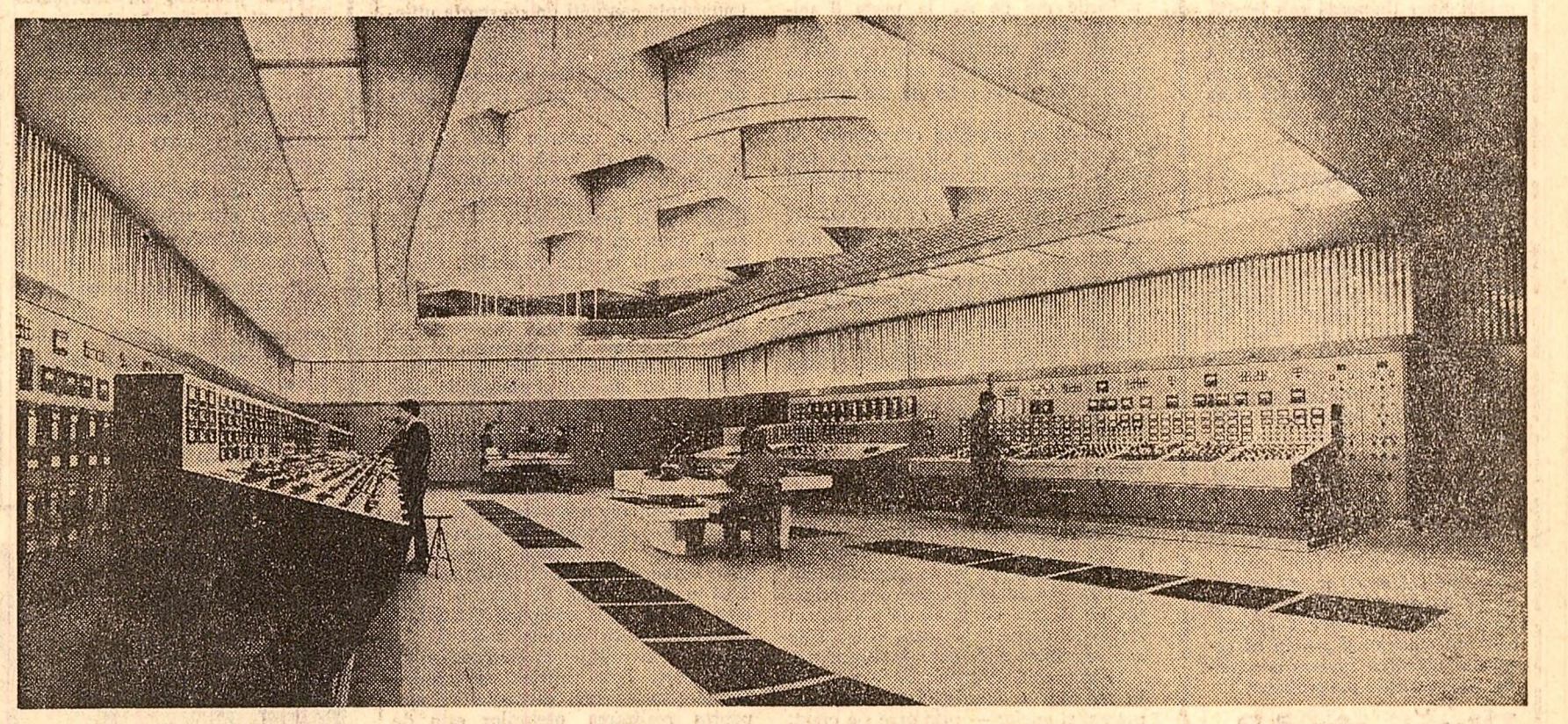
Eliminarea verigilor intermediare, a paralelismelor și suprapunerilor prin îmbunătățirea organizării teritorial-administrative nu numai că a creat condiții noi de activitate, dar ca o problemă de conținut, de natură calitativ superioară, a impus acordarea de atribuții largite, de competențe sporite comitetelor județene, municipale și comunale de partid. Folosirea lor este menită să determine exercitarea tot mai activă a rolului conducător al partidului în fiecare județ, comună, unitate economică, loc de muncă, se va concretiza în sporirea eficienței întregii munci de partid.

Teodor HAȘ
prim-secretar al Comitetului județean de partid, președintele Comitetului executiv al Consiliului popular provizoriu Arad

curențe și de perspectivă. Dar nici un cadru organizatoric nu rezolvă de la sine problemele. Hotărârile pentru înfăptuirea măsurilor stabilite de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională, pentru asigurarea mersului rapid înainte în toate sectoarele societății socialiste, este felul în care organele de partid și de stat, organizațiile de partid, comunistii vor ști să muncească, să-și ducă la îndeplinire sarcinile ce le revin. Noua structură organizatorică impune ca încă de la început să se realizeze o cotitură hotărâtoare în munca de partid și de

stat; fără aceasta nu se poate asigura realizarea în bune condiții a marilor sarcini care ne revin.
Discutând cu tovarășii din aparatul nostru de partid ne-am spus că acum, când comitetul județean de partid, consiliul popular provizoriu își preiau din mers atribuțiile — pe primul plan se pune nu mutarea scaunelor, dășchirea birourilor, transferul bagajelor vechi și orientarea pe care-o dăm muncii, modul eficient de a acționa în noile condiții. Prin analogie, gândindu-mă la apropiata campanie agricolă, mi-am spus că de sămînța pe care o vom încorpora în sol, ca și de felul cum o vom semăna în această primăvară va depinde cantitatea și calitatea recoltei, rezultatele muncii noastre. Spunând aceasta mă gândesc la indicația dată de tovarășul Nicolae Ceaușescu care arată că înfăptuirea cu succes a măsurilor de perfecționare a formelor de conducere impune îmbunătățirea întregii activități politico-organizatorice și ideologice a statului și a modelului de muncă ale organelor și organizațiilor de partid. Se cere asadar perfecționată activitatea fiecărei organizații și fiecărui comunist, încît ea să se caracterizeze printr-un înalt grad de competență, o sporită receptivitate față de cerințele vieții, mobilitate și dinamism în acțiune.

Camera de comandă a centralei termoelectrice nr. 2 din cadrul Combinatului de celuloză și hîrtie Brîlba
Foto: Agerpres

Implicațiile fluctuațiilor în producția de lapte

Alimentația rațională, echilibrată a omului, asigurarea unui raport optim între substanțele energetice, proteică și alți componenți nutritivi este determinată în mare măsură de creșterea consumului de lapte și produse lactate. Dar realizarea acestui deziderat este condiționată de existența, de an de an, a unei producții sporite de lapte. În legătură cu aceasta este de subliniat că în țara noastră, în ultimii ani, a crescut producția totală de lapte, datorită măsurilor luate pentru sporirea efectivului de vaci, dar și consumul acestui produs și al derivatelor sale. În ultimul timp se observă însă că cererile de lapte, îndeosebi în Capitală, au depășit oferta. În unele zile centralele de defacere a laptelui își epuizează stocurile de produse proaspete în câteva ore. De ce s-a ajuns la o atare situație?

S-a prevăzut ca anul acesta, producția de lapte în cooperativele agricole să crească cu 18 la sută, dar această prevedere nu s-a putut realiza de măsuri care să asigure realizarea ei integrală. Așa se face că, în cooperativele agricole producția medie de lapte pe vacă în primele două luni din acest an este mai mică cu 20 litri față de perioada corespunzătoare din anul trecut. Or, se știe că pentru aprovizionarea cu lapte în mod ritmic, în tot cursul unui an, este necesară înțurarea sezonieră a producției, a fluctuațiilor ei mari de la un trimestru la altul și de la o lună la alta. Cu toate acestea, chiar și prin lucrările de planificare s-a prevăzut ca în cooperativele agricole, în primul trimestru din acest an, să se obțină numai 17,5 la sută din producția anuală de lapte. Caracterul de sezonieritate, fluctuația nedorită în obținerea acestui produs se pot vedea și mai bine din cifrele pe mai mulți ani, care arată livrările de lapte la fondul de stat de către cooperativele agricole. Spre exemplu, în primul trimestru din 1967 s-au livrat numai 1.208 mii hl lapte, față de 2.246 mii hl, în trimestrul III al aceluiași an. În total, intrările de lapte la fondul de stat, în primele două luni din acest an, sînt cu ceva mai mari decît în perioada corespunzătoare a anului trecut datorită creșterii efectivelor de vaci. Au fost livrate populației cantități mai mari de lapte de consum și produse proaspete sub formă de iaurt, brînză de vaci, smîntînă etc. Dar, această creștere a cantităților totale de lapte și produse derivate deficiente pentru cea mai mare parte a populației nu satisface încă sporul cerințelor. În prima decadă a lunii martie, față de un grafic de 2.194 hl lapte zilnic, prevăzut pentru Capitală, comenziile privind acest produs au depășit uneori 3.000 hl. Deși graficele stabilite anterior pe total s-au realizat, în această decadă, livrările de lapte proaspăt au variat între 1.700 și 2.400 hl.

Fluctuațiile în aprovizionarea cu lapte se datorează însă și faptului că în perioada de înălțare a cerințelor de consum ale populației sînt incomparabil mai mari, în multe unități agricole producția de lapte este de 2-3 ori mai mică decît vacii. S-a ajuns la situația cînd mijloacele de transport și fabricile de produse lactate sînt suprasolicitate vara, iar spre sfîrșitul toamnei, și îndeosebi iarna, intră în gol de producție din cauză că n-au materie primă suficientă.

Const. BORDEIANU
(Continuare în pag. a III-a)

In condițiile create de lărgirea atribuțiilor organelor de partid, cînd totodată au crescut considerabil volumul și complexitatea sarcinilor, cînd comitetele județene au început să lucreze direct cu un număr mare de organizații de partid dispunînd în același timp de un aparat restrîns, un factor de căpetenie a afirmării unei intense vieți de partid. Își constituie manifestarea în toate cîmpurile activității a inițiativelor și spiritului de răspundere. Promovarea lor devine din înălțimi spiritului inovator, creator, științific al politicii partidului nostru, din necesitatea dezvoltării continue a democrației interne de partid care se traduce prin participarea tot mai activă a membrilor de partid la elaborarea hotărîrilor, la materializarea lor.

Ce însemnătate practică, principala are promovarea în munca noastră a inițiativelor și spiritului de răspundere? Ce să concretizeze voi arăta că Comitetului județean de partid Arad îi sînt subordonate peste 1.300 de organizații de bază. Un instructor teritorial al comitetului județean are în raza lui de cuprindere 211 organizații de bază și 22 comitete de partid. În prezent, apare lîmpece că el și cu atât mai puțin membrii birourii, secretariatului comitetului nostru, de oricîtă bunăvoință ar da dovadă, nu pot ajunge în fiecare zi, în fiecare organizație de bază în parte. Care este calea de urmat pentru ca întreaga noastră activitate să răspundă exigențelor sporite ce se pun, unui nivel calitativ ridicat, într-un cuvînt să se caracterizeze prin eficiență maximă?

În ce privește Comitetul județean de partid Arad, ne-am propus ca pe baza experienței acumulate, adaptînd la noile condiții ceea ce e prietos, înlăturînd ce e corespuns altor etape dar astăzi este depășit, să organizăm acțiuni concrete vînzînd îmbunătățirea stilului de muncă fără a aștepta imbolduri din afară. Repartizarea judicioasă a forțelor, programarea mai bună a muncii, stabilirea de răspun-

(Continuare în pag. a II-a)

Primirea la Consiliul de Miniștri a conducătorului delegației guvernamentale algeriene

Mlle Verdet, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, au primit vineri dimineața pe Belaid Abdessalam, ministrul industriei și energiei, conducătorul delegației guvernamentale din Republica Algeriană Democrată și Populară. La primire, care s-a desfășurat

într-o atmosferă cordială, au luat parte Alexandru Boabă, ministrul petrolului, și Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerțului exterior. Convorbirile s-au referit la dezvoltarea colaborării și cooperării economice și tehnice dintre România și Algeria. (Agerpres)

CU PRIVIRE LA VIZITA ÎN ROMÂNIA A DELEGAȚIEI MIȘCĂRII POPULARE PENTRU ELIBERAREA ANGOLEI

La invitația C.C. al P.C.R., între 18 și 29 martie 1968 a vizitat Republica Socialistă România o delegație a Mișcării Populare pentru Eliberarea Angolei (M.P.L.A.), formată din dr. Agostinho Neto, președintele M.P.L.A., Inacio Balista, membru al Direcțiunii M.P.L.A., Pascal Luvalua, secretar general al Uniunii Naționale a Muncitorilor Angolezi, și Antonio Macedo, con-

ducătorul organizației de tineret a M.P.L.A. În timpul șederii în țara noastră, oaspeții angolezi au vizitat obiective economice și social-culturale din orașul București, precum și din județele Prahova și Brașov, au avut înălțiri cu reprezentanții ai organizațiilor de masă și obștești, ai organelor locale de partid și de stat, cu oameni ai muncii din țara noastră.

LA OFICIUL PENTRU LOCUINȚE PERSONALE Conflict cu birocracia și iresponsabilitatea

Faptul e de notorietate publică: unele oficii pentru construirea de locuințe proprietate personală au devenit în ultima vreme ținta unor severe și îndreptățite critici. Pe adresa organelor de partid, comitetelor executive ale consiliilor populare provizorii, ale presei sîntese numeroase scrisori prin care cetățenii semnalează modul defectuos de lucru al acestor oficii, O.P.C.L.P.P. București este de departe, un fel de recordman al reclamațiilor. Iată de ce în notele de față ne vom ocupa în special de respectiva instituție.

Potrivit dispozițiilor în vigoare, oficiile au următoarele atribuții: ca intermediare între cetățeni și unitățile de construcții. Încheie contracte separate cu cetățenii și cu constructorii pentru locuințele proprietate personală; identifică terenurile adecvate construcțiilor; organizează informarea cetățenilor; urmăresc mersul lucrărilor; recepționează locuințele construite etc., etc.

Asadar, totul e simplu: un cetățean dornic să-și construiască o locuință ar trebui, în mod normal, după ce s-a hotărît asupra unui tip anume de apartament, să depună la C.E.C. o sumă echivalentă cu 30 la sută din costul acestuia, să facă o cerere, s-o înainteze oficiului, să încheie cu acesta instituție un contract și apoi să aștepte liniștit să i se cîdăască locuința. Dacă totul e atât de clar, de unde a apărut sumedenia de reclamații? Ce natură au ele? În primul rînd, cetățenii care solicită case proprietate personală sînt nemulțumiți de modul birocratic și, în același timp, pomieristic, în care se lucrează la oficiu; de lipsa de politețe a funcționarilor. Am vizitat în câteva rînduri oficiul din București. Serviciile lui sînt alte de prost organizate încît chiar pentru cereri, avize, pentru opțiuni, pentru registrarea sau încheierea de contracte se stă la coadă zile în sir! Această uriasă pierdere de timp este generală și de faptul că oficiul este incapabil să dea solicitantilor vreo informație sigură. Întrebă omul cînd îi este gata apartamentul, sau cînd se vor remedia defecțiunile ivite la instalările casei ne care a cumpărat-o și i se răspunde în doi peri: „Vino mîta peste cîteva zile”. „Nu știm ce să vă mai spunem” (?). „Să vedem...”

Gh. GRAURE
(Continuare în pag. a II-a)

Delegația a fost primită la Comitetul Central al Partidului Comunist Român de tovarășii: Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., Gheorghe Apostol, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al U.G.S.R., Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Patilneț, secretar al C.C. al P.C.R. La primire a participat tovarășa Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej a avut loc un schimb de vederi în probleme de interes reciproc și cu privire la dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre P.C.R. și M.P.L.A. De asemenea, au fost abordate probleme ale situației internaționale actuale, ale luptei popoarelor împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru independența națională și dezvoltarea economică, socială și politică de sine stătătoare.

Secretarul general al C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu, a exprimat sentimentele de solidaritate și sprijinul P.C.R. al poporului român față de lupta poporului algerian pentru eliberarea țării sale.

Telegamă
Tovarășului LEONID ILICI BREJNEV
Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice
Tovarășului NIKOLAI VIKTOROVICI PODGORNII
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
Tovarășului ALEXEI NIKOLAEVICI KOSIGHIN
Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.
MOSCOVA
Dragi tovarăși,
În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, poporul român și al nostru personal vă exprimăm profunde condoleanțe în legătură cu tragica încetare din viață a colonelului Gagarin Iurii Alexeevici, primul cuceritor din lume al Cosmosului, erou al Uniunii Sovietice, precum și a colonelului-Inginer Sergheevici Vladimir Sergheevici, erou al Uniunii Sovietice.
Vă rugăm să transmiteți sentimentele noastre de compasiune familiilor, pentru pierderea grea suferită.

Se poate cultiva în școală spiritul de inventivitate?

Poate fi capacitatea creatoare dezvoltată prin exerciții adecvate? Fieșterea, o persoană cu mai multe cunoștințe într-un domeniu are mai multe șanse să găsească soluția unei probleme în sectorul respectiv. Ne întrebăm însă dacă dincolo de acest fond de cunoștințe și deprinderi mintale specifice domeniului, nu intervin însuși psihice generale, caracteristice actului de invenție, de creație pe care școala le-ar putea cultiva, de la vîrsta copilăriei, le-ar putea dezvolta, cu o metodologie la obiect.

Școala nu poate forma decât deprinderi transmișibile prin exercițiu, spiritul creator rămînd un dar al individului, expresie a fantaziei și a originalității sale. El devine vol pe care îl învață să demon-

streze aplicînd tiparele clasice ale înlînțurii logice. Dar cum l-am putea învăța să inventeze o soluție, să creeze o demonstrație, să creeze o demonstrație, cum l-am putea transmite un comportament care, prin definiție, trebuie să fie, de fiecare dată, inedit? Răspunsul la întrebarea de mai sus vine nemijlocit: dacă în programul unei mîșini pot fi încorporate cu succes procedee euristice, atunci discutabilă că și în „programul” activității mintale pot fi încorporate procedee care să favorizeze dezvoltarea capacității de creație și inventivitate, în tehnica învă-

șării, modelele sînt utilizate rar, sporadic — și aceasta numai pentru transmiterea și fixarea unor cunoștințe. Elevii nu învață sistematic să se servească, cu competență și cu precauțiile necesare, de analogii, de modele, pentru descoperirea unei direcții de rezolvare, pentru schițarea unei explicații posibile, pentru crearea unui dispozitiv util într-o situație determinată. Nimeni nu-l deprinde sistematic, în situații concrete, să emită ipoteze unor relații structurale — cele care există în schimbări aparente și conștiente general de inginerie

dr. E. FISCHBEIN
(Continuare în pag. a IV-a)

FAPTUL DIVERS

Miniaturi

Andrei Bokor din Tușnad-Băi, în vîrstă de 65 de ani, este un pasionat sculptor de miniaturi în lemn.

Stricătorii de limbă

A venit la redacție un personaj cu adevărat oarbă și o limbă impenetrabilă: „Mebrii administrativii și politici...”

Pînă cînd?

În 1963 distilateria chimică Marghina (Banat) a expedit la C.A.P. Gheboia (Dîmbovița) 800 kg gudron pentru protejarea pomilor.

Nedumerire

„Cumetrea Costică, ieri scrii că mă întind cîm, mega plupama. Dar dacă nu am, degeaba proberul!”

Paza bună...

Cînd sîrîi, atunci cînd arde? E prea tîrziu. Lipsa de prevenire ducă la mărirea pagubelor.

Ecran alb

Se împlinește trei ani de strădanii locale pentru construirea unui cinematograful Pucioasa.

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARIȚĂ cu sprijinul corespondenților „Scinteia”

Să fie sancționați cei ce încalcă legislația de protecție a apelor!

Ca urmare a ritmului ridicat de dezvoltare a economiei noastre naționale, a cerințelor sporite ale orașelor, ale agriculturii, consumul de apă a crescut în ultimii 20 de ani de la circa 0,5 miliarde mc pe an, la peste 6 miliarde mc.

O dată cu creșterea consumului de apă s'apropia însă și cantitățile de ape uzate evacuate, iar amplasarea periculoasă de impurificare a resurselor prin substanțele nocive deversate de către industrie și sectoarele de gospodărie orășenească.

Pe lângă problemele de asigurare a condițiilor de evacuare a apelor uzate nu sînt încă rezolvate ca o parte integrantă a procesului de fabricație. Conducerea multor întreprinderi nu are pur și simplu în seamă condițiile grele pe care le creează celorlalți beneficiari din aval, obligații să facă cheltuieli suplimentare pentru asigurarea apei necesare procesului de producție, tergitiversează punea în funcțiune a stațiilor de epurare.

Am vrea să insistăm și asupra altui aspect, de importanță primordiară. Este vorba de faptul că la noi se face încă o mare risipă de apă, o risipă care scumpește și complică instalatiile necesare pentru epurare, mărind în acest fel investițiile și cheltuielile de întreținere.

Din experiența cîștigată în domeniul protecției calității apelor a rezultat că întreprinderile din țară pot permite să nu respecte indicațiile legale, întrucît conștientizarea impurificării nu sînt suportate de ele, ci de ansamblul social-economic din aval.

Pe lângă problemele de asigurare a condițiilor de evacuare a apelor uzate nu sînt încă rezolvate ca o parte integrantă a procesului de fabricație.

Cu toate acestea, există un decalaj considerabil între ritmul de dezvoltare a industriei și ritmul de construcție a stațiilor de epurare.

Cum se vede, procentul de penalizări este și chiar mare. Totuși — știți cîți bani datorează cetățenilor oficiali bucureșteni pentru nepredarea locuințelor la termenele stabilite prin contract?

În multe cazuri, cetățenii aleg o cale mai fermă: pentru nereceptarea contractelor, nu sînt plătiți în fața instanțelor judecătorești.

În alte cazuri, cetățenii aleg o cale mai fermă: pentru nereceptarea contractelor, nu sînt plătiți în fața instanțelor judecătorești.

În alte cazuri, cetățenii aleg o cale mai fermă: pentru nereceptarea contractelor, nu sînt plătiți în fața instanțelor judecătorești.

În alte cazuri, cetățenii aleg o cale mai fermă: pentru nereceptarea contractelor, nu sînt plătiți în fața instanțelor judecătorești.

PENTRU COMPLEXELE TURISTICE

Piese de mobilier destinate dotării complexelor turistice și de odihnă, care se realizează la Combinatul pentru industrializarea lemnului din Bacău, se remarcă prin construcție și finisaj.

Alte produse în fabricație sînt casele de vacanță „Diana” și casele de vacanță din elemente modulate prefabricate din lemn, foliile „E-leonora”, păturiile „Nani”, măsuțele școlare și etajerele pentru cîrpi.

Am vrea să insistăm și asupra altui aspect, de importanță primordiară. Este vorba de faptul că la noi se face încă o mare risipă de apă, o risipă care scumpește și complică instalatiile necesare pentru epurare.

Cu toate acestea, există un decalaj considerabil între ritmul de dezvoltare a industriei și ritmul de construcție a stațiilor de epurare.

Cum se vede, procentul de penalizări este și chiar mare. Totuși — știți cîți bani datorează cetățenilor oficiali bucureșteni pentru nepredarea locuințelor la termenele stabilite prin contract?

În multe cazuri, cetățenii aleg o cale mai fermă: pentru nereceptarea contractelor, nu sînt plătiți în fața instanțelor judecătorești.

În alte cazuri, cetățenii aleg o cale mai fermă: pentru nereceptarea contractelor, nu sînt plătiți în fața instanțelor judecătorești.

În alte cazuri, cetățenii aleg o cale mai fermă: pentru nereceptarea contractelor, nu sînt plătiți în fața instanțelor judecătorești.

În alte cazuri, cetățenii aleg o cale mai fermă: pentru nereceptarea contractelor, nu sînt plătiți în fața instanțelor judecătorești.

În alte cazuri, cetățenii aleg o cale mai fermă: pentru nereceptarea contractelor, nu sînt plătiți în fața instanțelor judecătorești.

Ce ne oferă magazinele pentru garderoba primăverii

Viștile magazinelor de îmbrăcăminte au devenit foarte variate pentru garderoba de primăvară.

Sectorul tricotatei prezintă și el modele noi de pulover, jachete, rochii, donăi, piese din lînă pură; ciopîri, tricouri, tricouri din bumbac mercurizat.

Larg reprezentate sînt și modele noi de desene — în vreo 900 poziții coloristice — sînt țesăturile din bumbac. Se găsesc în magazine țesături tip poplin pentru cămași și bluze în culori pastelate și în culori închise.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine. Există o strînsă interdependență între promovarea lor, între felul cum vom stimula noi, între felul cum vom stimula noi, între felul cum vom stimula noi.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

UN PREPARAT DIETETIC DIN SCRUMBII DE DUNĂRE CONSERVATE ÎN ULEI DE GERMI DE PORUMB DE PORUMB

Se găsesc în magazinele alimentare scrumbii de Dunăre conservate în ulei de germeni de porumb.

Studiate pe bolnavi cu tulburări ale metabolismului lipidic, scrumbiile de Dunăre conservate în ulei de germeni de porumb s-au dovedit foarte bine tolerante.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

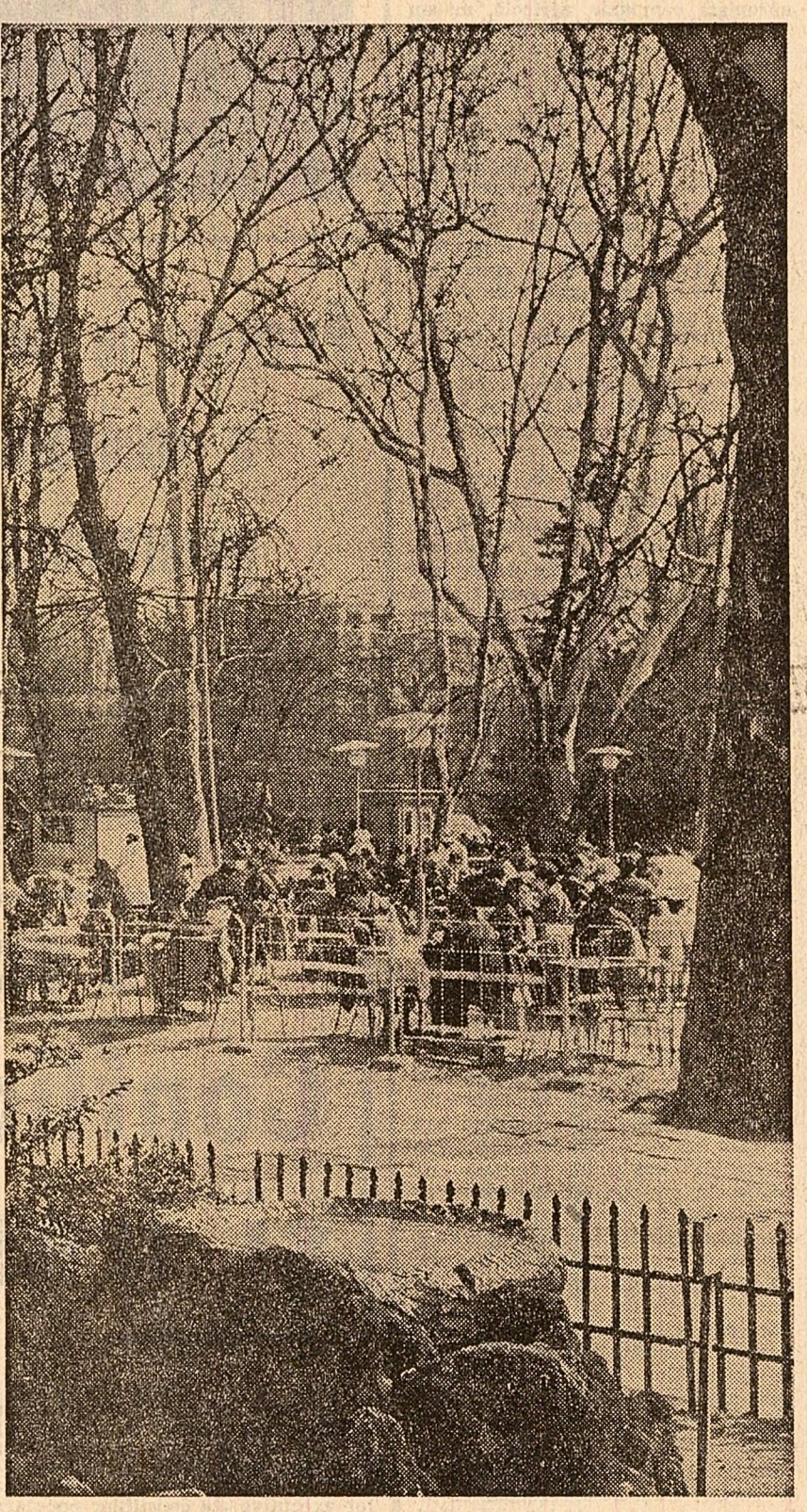
Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Popas la „Buturuga” din Cișmigiu Foto: M. Cloș

Conceptia despre munca a organelor locale

(Urmare din pag. 1) deri și termene ferme de îndeplinire a sarcinilor, astfel ca fiecare să știe ce are de făcut, lărgirea activității obștești și eliminarea formalismului din activitatea noastră.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

Dezvoltarea inițiativelor și spiritului de răspundere în activitatea curentă nu sînt — așa cum am arătat — un scop în sine.

CONFLICT CU BIROCRAȚIA

Nol surse de reclamații. În multe cazuri și la diverse intervale, în corpul și instalațiile apartamentelor proprietate personală apar defecțiuni.

1

Am ajuns într-adevăr la poalele munților, dar munții rămineau mereu în depărtare, cu toate că mergeam spre ei de aproape o oră, cu un tren mic cu care am schimbat la Iași pulmanul, apoi cu un autobuz. Ne-am oprit într-un sat și ne-am dat jos. Eram de fapt tot la cîmpie, cu toate că munții, rămîind îndepărtati, dacă te uitați mai mult la ei le vedeai culoarea verde albastră a brazilor și vălele fumurii, care se formau între crestele lor roșcate.

2

camion, tot cu hirtile de-asta. Au început apoi să vină mai des alte camioane, cu alte materiale, a apărut un specialist care a marcat terenul și satul s-a umplut de tot felul de oameni. Construiam barăci, magazii pentru depozite, birouri din plăci prefabricate, cu geamuri și uși. Nici nu știu cum m-am pomenit sefi, nu pentru că inginerul mă numise, ci fiindcă mă pricepeam fără să fi învățat vreodată, dar ordine și mi se auzea gura peste tot și de unde la început trebuise să mă stăpînesc să nu se vadă că îmi plăcea cum indicările mele se transformau în fapte, cum omul se punea în mișcare sub ochii mei și terenul se modifica, mai pe urmă această plăcere a pierit și nu mai mă mulțumeam să văd că oamenii se mișcă, acum vroiam să se miște mai repede, fiindcă îmi dădeam seama că această construcție nu însemna încă nimic, abia după terminarea ei avea să se vadă care erau planurile inginerului. „Ce-o să se facă aici, domnule inginer”, îl întrebam sub o formă sau alta cînd aveam ocazia să-l văd venind pe la noi. Prinsese obiceiul ca drept răspuns să facă doar așa un gest cu degetul, care cuprîndea o foarte mare teren cît ținea zarea de-acolo de la marginea satului două treimi din cît vedeai cu ochii. La treia treime, satul propriu-zis, era inclus și ea cu un semn din toată palma, adică după aceea, mai înțîm, îl vine rîndul și satului și rețea aerul energetic, adică totul va dispărea, tot ce se vede va fi ras. După care ducea un deget la gură în semn că nu trebuie vorbit cu nimeni despre asta. „Iese scandal cu urmașii lui Ștefan cel Mare, mi-a spus el de la bun început. Dacă se află înseamnă că tu le-ai spus; îți atent!”

3

cînd nu știți dacă se la pe el la vale cînd face pe-ai care nu înțelege sau te la pe tine. Ca și bucurăsteanul de la mine din cartier, nu cel de pe Calea Victoriei, „Iertați-ne, zice, că noi nu pricepem, cu mințea noastră ceea proastă”. El cînd spune vorbele astea nu e chiar prost și eu cînd auzeam pe cite-unul așa i-o tăiam fără nici-un respect: „Lasă-te dumneața de chestii de-astea de pe vremea lui Papură-Vodă și Ion Creangă și pune mina pe blană, că vremea lui este nici atît de deștept pe cît te crezi și nici atît de prost pe cît vrei să mă faci pe mine să te cred. Munește cu toată capacitatea, dacă vrei să ne mai vedem la față, că n-am făcut nuntă împreună, să ne fie așa de greu să ne despărțim”. Eram din ce în ce mai poncitor și mă miram cînd îl vedeam că mă ajutau. „Așa dom’ sef, mă aproba de obicei chiar cîte ună dintre ei care era și cel mai bun și căruia pesemne nu-i plăcea că munca lui era la fel plătită cu a altora nu atît de dibaci ca el, nu-i slăbiți deloc că știți sint în stare să-i apuce primăvara ca să cîștige pe degeaba banii poporului!”

4

figura cu pistolul cu aer comprimat că nu pentru munca asta te-am adus eu cu mine din București și te-am luat cu mine în tren, să vii aici să te joci. Aici, continuă el, o să fie o uzină electrică pe care trebuie s-o construim de urgență înainte să ne punem planurile în aplicare, sau în orice caz cu precădere, pentru rațiuni care nu e cazul să îți le spun, fiindcă înțelegi și singur: uzina electrică înseamnă lumină și energie, n-o să utilizăm grupuri electro-gene scumpe pentru un șantier așa cit o să fie asta, încît: adio Surupăceanu și nu mai uita, sefi de brigadă găsește cît vreau eu, dar electricienii gata pentru ziua cînd uzina o să înceapă să-mi dea curent nu prea am, e mare căutare în bransa asta, așa că peste cîteva zile plecarea la D., la școala de calificare: să-mi scrii de-acolo și să-mi spui cum îți merge capul!”

5

Păstram temerea că și acum, la nouăsprezece ani, o să pătesc la fel, uitînd că mai pe urmă am învățat bine în clasele a cincea, a șasea și a șaptea, în special la matematică și geometrie, cînd știam să extrag o rădăcină pătrată și chiar să rezolv ecuații de gradul întâi, lucru care nu fusese obligatoriu pentru toți, ne arătase învățătorul numai pentru noi, cel mai bun din clasă și eu înșivăsum. Ce bine îmi prindeau acum toate acestea și ce ușor mi se părea nu numai să memorez, ci și să înțeleg perfect toate legile care ni se predau despre electricitate. Eram, de altfel, singurul dintre cursanții care aveam cunoștințele necesare urmării integralei lecțiilor, fiindcă unul nu mai știu nici să facă o înmulțire cu zero, decât știuseră vreodată, dar mi se înțelegea el legea lui Ohm. Cînd profesorul a anunțat-o pentru înția oară, s-a asternut o tăcere ca de gheață asupra clasei și parcă pentru a-și feri creierule că nu cumva să se uite el în ele și să vadă în ce beznă zac, toți se uitau în jos, ferindu-și ochii aceste ferestre care îi putea da de gol. Numai eu m-am uitat la el liniștit, fiindcă altmînt înaintea în manual și pentru mine această lege mi se părea cel mai ușor de înțeles lucru că intensitatea curentului staționar care trece printr-un conductor metallic este proporțională cu tensiunea electrică aplicată la capetele conductorului și invers proporțională cu rezistența electrică a acestuia. Cîndătenia e că, în cele din urmă, prin meritul profesorilor și profesorilor și mai ales prin aplicarea practică, plină la urmă începeau să înțeleagă și majoritatea, fiindcă îi arăta conductorul să-l vezi și îți experimenta eliar cu aparatele, plină se pricepea nu atît teoria, ca o formulă care trebuia învățată papagalcește pe dinafară, ci consecințele ei în construcția și întreținerea unei instalații.

6

din care administrația școlii scosese tot ce avusese o dată proprietarului, în afară de masa de bucătărie și cîteva dulapuri și adusese cam cîte șase paturi suprapuse în fiecare odăie. Mîncarea ne-o căram singuri în marmite din altă casă, unde se găsea și pentru alții și era îngrozitor de apă care nu fusese decît cîteva ore pe zi și nu atunci cînd eram noi acolo și totdeauna era o problemă spălăturii vasele, pentru echipa de servicii care trebuia să ajute femeile la strînsul mesei. Dar chiar și cînd curgea, dîmnică rămîneau cîte o dată cu sîmpul pe față, și pe jumătate, sau cu capul plin de gălbui sub robinetele care începeau să fistie. Alergam pe la acei vecini care aveau cîșmele și începeam să pompăm nu todeauna cu succes, fiindcă și aici cîșmelele aveau un debit limitat. În general, istoria apel în acest orăș ne aducea, seara așa pe lună, cînd ieșeam și noi la plimbare, amestecat cu mirosul de țel și niște adieri așa oarecum împuțite care te făceau să nu mai fii sigur cînd te lăbea partumul florilor dacă nu va fi urmat imediat și de alt partum și să-ți ferești respirația cînd fără voia ta îți se umfla pieptul. Uneori discutăm pe tema asta și cădeam de acord că în cazul cunoștinței unei fete nu trebuia riscat să-ți spui că îți place de ea într-o astfel de plimbare, trebuia dusă unde în sfara orășului, pe-un răzvor sau o potecă de țară și acolo făcea declarația respectivă. Alți spuneau că în principiu ideea e valabilă dacă e vorba de o fată străină de orăș, dar că pe una născută și crescută aici n-o deranjează, probabil că nu-și mai dă seama... Așa, trebuia să constatăm mîrtați că unii nu suportau nu numai discuții de acest fel, dar nici altele mult mai inofensive, la masă, de pildă sorbecățul altora sau plescăitul din limbă, sau clefățul cîne știe cînt. Îl vedeai că se uită cu ură la el, pune lingura de-o parte și se ridică de la masă; și-l spuneva unii tare: „păstrează-mi și mie farfuria cu ce aștept în dormitor pînă termină nesimțitul asta cu clefățul și să pot pe urmă să mîncîm și eu...”

7

știu eu o să lucrăm după calificare împreună la Hra, de-acolo vii și tu! Sau te pomenesti că o să tragi chitului și te angajezi în altă parte. Nu știu dacă o să te repartizeze!” El se uita la mine fără să clipescă și așa putea să spun să mă așez și pentru alții și era îngrozitor de apă care nu fusese decît cîteva ore pe zi și nu atunci cînd eram noi acolo și totdeauna era o problemă spălăturii vasele, pentru echipa de servicii care trebuia să ajute femeile la strînsul mesei. Dar chiar și cînd curgea, dîmnică rămîneau cîte o dată cu sîmpul pe față, și pe jumătate, sau cu capul plin de gălbui sub robinetele care începeau să fistie. Alergam pe la acei vecini care aveau cîșmele și începeam să pompăm nu todeauna cu succes, fiindcă și aici cîșmelele aveau un debit limitat. În general, istoria apel în acest orăș ne aducea, seara așa pe lună, cînd ieșeam și noi la plimbare, amestecat cu mirosul de țel și niște adieri așa oarecum împuțite care te făceau să nu mai fii sigur cînd te lăbea partumul florilor dacă nu va fi urmat imediat și de alt partum și să-ți ferești respirația cînd fără voia ta îți se umfla pieptul. Uneori discutăm pe tema asta și cădeam de acord că în cazul cunoștinței unei fete nu trebuia riscat să-ți spui că îți place de ea într-o astfel de plimbare, trebuia dusă unde în sfara orășului, pe-un răzvor sau o potecă de țară și acolo făcea declarația respectivă. Alți spuneau că în principiu ideea e valabilă dacă e vorba de o fată străină de orăș, dar că pe una născută și crescută aici n-o deranjează, probabil că nu-și mai dă seama... Așa, trebuia să constatăm mîrtați că unii nu suportau nu numai discuții de acest fel, dar nici altele mult mai inofensive, la masă, de pildă sorbecățul altora sau plescăitul din limbă, sau clefățul cîne știe cînt. Îl vedeai că se uită cu ură la el, pune lingura de-o parte și se ridică de la masă; și-l spuneva unii tare: „păstrează-mi și mie farfuria cu ce aștept în dormitor pînă termină nesimțitul asta cu clefățul și să pot pe urmă să mîncîm și eu...”

8

nufeși eu ele pe-un om... În orice caz simțeam, fără să mă gîndesc prea mult de ce, că fără el nici-o ședință nu se făcea în ordine, îmi lipsea prezența lui care mă făcea să vorbesc eu bine în locul lui, să țin eu descurcate sarcinile care mi se trasau de la raiou. Ca elev era printre cei spic-o-poi care promiteau să se califice în cele mai bune condiții, iar ca utemist în timpul alegerilor se făcu galben în banca lui cînd un ins de la raiou îl strigă numele cu al meu și cu încă al unuia să facem parte din birou. Așa mă miră cu atît mai mult cu cît fusese deja anunțat, nu era o noutate ce auzeam. „Ce e, Petrică! Îl șoptii, te-ai răzgîndit? Iau eu cuvîntul și spun că n-o să poți face față sarcinilor și propunem pe altcineva”. S-a v t la mine cu privirea mare: era adevărat, glumeam pe chestia asta? Nu mă bucuram că am fost ales acolo? Am înțeles imediat că într-adevăr trebuia să renunț cînd era vorba de U.T.M. la felul meu de a fi și am și renunțat pe loc și am început să mă uit și eu atent spre prezidiu. Și a fost cu atît mai nimerit cu cît pe urmă am fost ales secretar și Petrică se uita la mine toptit parcă mi-ar fi spus: vezi, dacă nu te avertizăm eu la timp, cine știe ce-al fi făcut, poate chiar al fi ris și ar fi fost o nenorocire. De fapt ținea pe atît de mult la mine înțeam aveam impresia net că ferețica lui ar fi să ajung eu într-o zi să gîndesc ca el și să fac eu în locul lui ce-ar vrea el să facă și nu poate. Dar ce anume? Și de ce nu o făcea el pur și simplu și își punea în felul asta foarte ciudat speranța în mine? De ce, adică, nu putea?

9

barăci și închise chiar el ușa cu o grijă în felul cum o făcu, că ai fi zis că vroia parcă să-mi spună ceva cu totul deosebit. Mă cuprinse veselia aceea a mea care abia aștepta un prietel să se manifeste.

10

motocicleta! făcea și țaranul cu un glas care confirma că e adevărat că vroia să-și cumpere, dar că n-avea ce face din moment ce asemenea lucruri existau. Stiau acolo în vitrină, dom’ sef, și îți lăsa gura apă cînd te uita la ele ce noi simțim, mai zicea el și te înjură iar, fiindcă îl puneau la asemenea cazuri.

11

pe dedesubt de culoarea ficatului, în care capul metallic al pistoalelor juca și scăpăra ca din urșele amare înțeleștate în ghearele pămîntului negru. Dacă vroia totuși putea să îți se pară și un nemaiavînt dezastu, cum poți să spui de un rășărit de soare că seamănă cu un spus, să-ți închipui că aici a fost cîndva o mare așezare omenească împreună cu atelierelor unei civilizații fantastice și că totul a fost ras pînă la temelii de un incendiu sau de un bombardament; era tocmai ceea ce se vedea, temeliile, și rar, ici colo jumătăți de ziduri sau schele de turnuri drepte, care era greu să spui ce vor deveni. De satul strămoșilor lui Ștefan cel Mare nu se atinse încă nimeni, se vedea însă că de lingă el pornea și unul orăș nu chiar de-apropoe, dacă te uitați bine, ci de un kilometru distanță, dar de departe părea să fie în continuarea dintr-una unei șosele lăle la care se lucra și care avea să fie, după cum am înțeles, asfaltată și legată de șoseaua națională București-Suceava. Neaștii țaranii cu plete pierisări, fie că erau acum înghîții de cei peste cîte mil de oameni care veniseră aici de prin alte părți, fie că, mai știți, poate că chiar se tunseseră, fiindcă nu mai dădui cu ochii de nici unul din vechea mînă brigadă de o sută de înșiși care rădicasem primele barăci. Uzina electrică însă era aproape gata și intrai în ea înainte de a veni la inginer: acolo simții, furat, că sint unul din atîtea mii, cineva de sus care lucra chiar în vîloarea cabină a tabloului de anclanșări se uita foarte neprietenos la mine și mă intrăbă ce doresc. „O să lucrez și eu aici, zisei, dinu-mi seama, în același timp, că glasul meu era al celui care se prelinde cu vechime pe șantier, nu ca alții care au venit pe urmă, sint electricieni...”. „N-avem nevoie de electricieni, răspunde individul cu potențial în mîna și apoi îmi arătă cu el undeva în direcția șantierului; pe-acolo, zise, au nevoie, la sapă și la lopăți”. Și atunci simții că singurul om de care eram legat pe lume era inginerul Dan și că față de toți aceștia care veniseră cît fuseseu eu plecat era și eu un străin ca și mine, cu toate că era sef... Nu ne cunoșusem noi doar amindoi în București la doamna Sorana și nu-mi vorbisem el atît de mult tocmai ca și cum aproape unul de altul? Cu cîți putuse el să vorbească la fel ca și cu mine și dacă în general mai repetase el această figură, după plecarea mea, cu cineva... În șase luni? Șase luni? Disprezece? Cel mult! Făceam parte dintre aceștia și mă simții imediat în siguranță în timp ce dublam liniștit la douăzeci și patru numărul

12

oamenilor de încredere pe care îi putea avea el și pe care s-a putea baza că să țînă în vînturile șantier.

Începutul

de Marin PREDĂ

Publicăm în numărul de față un fragment din romanul „Intrusul”, aliat în curs de apariție la Editura pentru literatură.

Pe la sfîrșitul lui martie, mă prezentai pe șantier și inginerul Dan mă primi în biroul lui instalat într-unul din

Un suris apărui pe chipul lui patinat parcă de vreme...

